

1957. március 28. A belügyminiszter 4. számú parancsa az egyes karhatalmi egységeknél meglévő durvaságok megszüntetéséről
Szám: 6–200/1957.

A Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 4. számú parancsa
Budapest, 1957. március hó 28-án

A karhatalom az ellenforradalmi események következményeinek felszámolásában a Munkás-Paraszt Kormány megbízható, erős támaszának bizonyult. A karhatalmi egységek a rendkívül nehéz körülmények között is, a dolgozó nép segítségével, becsülettel látták el a rájuk bízott feladatokat, hajtották végre a kapott parancsokat. A proletárdiktatúra megszilárdításában, népünk nyugalmanak és az ország rendjének biztosításában a karhatalom jelenleg is eredményesen tevékenykedik. Dolgozó népünk bizalommal tekint a karhatalomra és támogatásával biztosítja annak eredményességét.

Az eddig elért eredmények továbbfejlesztését azonban komoly mértékben veszélyeztetik az egyes helyeken előforduló fegyelmetlenségek és önkényeskedések. Így pl.:

1957. február 20-án Molnár László fhdgy. parancsnoksága alatt szolgálatot teljesítő 7 fős karhatalmi járőr Csanádapáca községben előállított egy Horváth Lajos nevű személyt, aki az ellenforradalom alatt a községi „forradalmi tanács” elnöke volt. Nevezettet gumibottal olyan súlyosan bántalmazták, hogy az sérüléseibe belehalt.

A Komárom megyei rendőr-főkapitányság őrizetbe vette Kericsmár János tatabányai lakost. Az őrizetbe vételkor a tatabányai 2. sz. őrs beosztottai házkutatást tartottak. A házkutatás során lefoglaltak 20 l bort, azt magukkal vitték, majd az őrsön elfogyasztották. Kericsmárt 3 nap múlva a főkapitányság szabadon bocsátotta. Nevezett az elvitt 20 l bor visszaszerzése céljából az őrsre ment, ahol az őrs beosztottai és a karhatalmisták olyan súlyosan bántalmazták, hogy az sérüléseibe belehalt.

1957. február 5-én a gyulai karhatalmi egység beosztottai olyan súlyosan bántalmazták Simonyi Imre gyulai lakost, hogy az kétszeres bordarepedést, valamint boka és szárkapocsrepedést szenvedett.

A forradalmi fegyelem nem tűri az ilyen önkényeskedéseket, súlyos törvénysértéseket. Az ilyen cselekmények rontják a karhatalom tekintélyét, elriasztják a dolgozókat azon egységek munkájának támogatásától, melyek ezeket elkövetik, akadályozzák a dolgozóknak a proletárhatalomba vetett bizalma további megerősödését.

A forradalmi törvényesség megszilárdítása érdekében megparancsolom:

1. A rend és fegyelem fenntartása érdekében a karhatalom beosztottai – a törvényesség szigorú betartása mellett – keményen és határozottan intézkedjenek.
2. A szolgálat alatt szeszessital fogyasztását megtiltom. Azt a beosztottat, aki a szolgálat ideje alatt szeszessitalt fogyaszt, azonnal le kell váltani, aki pedig szolgálattételre ittas állapotban jelentkezik, beosztani nem szabad. Ezeket a beosztottakat a kijózanodás után feyelmileg felelősségre kell vonni.

3. Minden egység, alegység és járőr parancsnokot fegyelmileg teszek felelőssé azért, hogy egységénél a fegyelmezetlenségek megszűnjenek, és hogy az általa tett intézkedések mindenkor megfeleljenek dolgozó népünk érdekeinek és népköztársaságunk törvényeinek.

Elvárom, hogy a karhatalmi egységek parancsnokai és beosztottai szolgálatukat a jövőben jelen parancsom szellemében lássák el, a kapott parancsokat továbbra is feltétlen odaadással hajtsák végre.

[Az érvényes miniszteri, miniszterhelyettesi parancsok, utasítások, közös utasítások gyűjteménye 1957. Budapest, Belügyminisztérium, 1959. 3–4.]